

“Net als zij, ben ik ook een nachtmens”

BLARICUM Ze werkt al jarenlang 's nachts bij Vivium op de Gooise Warande in Bussum. Daar komt verzorgende Yvonne van Wettum (1961) ook bij Harry Hoogstraten (1947) met zijn hondje Wiskey. Voor zorg aan huis in de nacht, als andere mensen al slapen en dat ritme past hun allebei prima.

Buiten is het al lang donker, binnen brandt het licht en zitten Yvonne en Harry ('geen meneer, hoor') rond de salontafel in de woonkamer. Harry huurt dit appartement van de Alliantie en woont hier zelfstandig met wat zorg aan huis. Deze oud-vrachtwagenchauffeur leidt zijn eigen leven. En dat betekent: veel eropuit, met de scootmobiel en Wiskey naar de hei of het park en twee dagen per week naar geheugentraining.

“Overdag ben ik druk”, legt Harry uit. Dus geen tijd voor zorg. “Wel fijn dat iemand me in de gaten houdt, ook vanwege epilepsie”, waardeert hij de thuiszorg aan het begin van de nacht daarom des te meer. Hij revalideerde bij Naarderheem en kon bij de Gooise Warande weer op zichzelf wonen. “Ik ben niet zo'n prater en niet zo goed met mensen”, schudt hij zijn hoofd over contacten in huis. “Maar met haar”, knikt hij naar Yvonne, “lukt dat goed; effe gezellig babbelen.”

Persoonlijke voorkeuren

Yvonne komt begin van de nacht, rond 00.30 uur, en checkt of de medicatie voor de volgende dag goed klaarstaat: “een controlemomentje.” De inhoud uit het medicijnzakje verdelen ze over drie potjes. Harry wijst elk potje aan en noemt het uur dat hij die pillen morgen zelf inneemt. Hij vervolgt: “Daarna vraag ik: half glaassie sap? Voor haar appelsap”, weet hij precies en haalt nu ook een glas. “Voor haar collega warm ik water op voor thee.”

■ Verzorgende Yvonne van Wettum heeft nachtdienst en komt bij Harry Hoogstraten en zijn hondje Wiskey.

Ook Yvonne kent haar clientèle. Bij de een trekt ze laat nog steunkousen uit, een ander wil graag om 6 uur 's ochtends douchen met hulp. “Ik ben geen ochtendmens”, rilt Yvonne van dat

met dagdiensten. Maar ik zou niet anders willen”, legt ze uit wat haar daarin aantrekt. “Je werkt 's nachts alleen, en ik vind het fijn om zelfstandig te werken en verantwoording te dragen.

mevrouw een keer paniekerig. Tot ik ineens begon over wat in haar vitrinekast stond. Toen ze vertelde over haar reizen naar Afrika werd ze rustig.”

Met collega's

Ook Harry schakelde ze een keer in, om een gevallen buurtbewoner overeind te helpen. “Ze weet dat ik voor 2 uur niet slaap, dus dat ze me altijd kan vragen om te helpen”, benadrukt hij. Yvonne knikt: “Bij calamiteiten kan ik het wijkteam bellen.” Ze voelt zich er nooit alleen voorstaan. “Ik heb fijne collega's, die ik bij de overdrachten aan het begin en einde van nacht spreek.” Met twee vaste collega's wisselen ze de nachtdiensten af. Vervangers komen via het Vivium Flexbureau of de RegioFlexpool, waarin meerdere zorgorganisaties samenwerken.

Yvonne is daar blij mee, gezien de aankomende pensioneringen en toenemende personeelstekorten. Harry minder, omdat hij niet houdt van onbekende gezichten

bij hem thuis: “Kijken maar even naar die medicijnen en dag hoor.” Yvonne glimlacht. Behalve een klik, vraagt een persoonlijke band opbouwen tijd en aandacht. “En precies dat heb je tijdens de nachtdienst.”

Welkom bij #teamVivium

Wil je net als Yvonne je werk en privéleven combineren? Bij Vivium krijg je de ruimte en het vertrouwen om op jouw manier bij te dragen aan de zorg voor cliënten en om jezelf te ontwikkelen. Doe jij je werk met lef en liefde? Kom erbij, doe mee en doe het samen met #teamVivium. Kijk voor vacatures op onze website bij Werken bij, daar kun je zoeken, bijvoorbeeld op nacht.

Meer informatie? Bel 035 6 924 924 of kijk op www.vivium.nl

9 Juist 's nachts heb je tijd voor een praatje

idee alleen al. “Vreselijk, dat vroeg opstaan. Ik ben een nachtmens.” Na zes nachtdiensten van 23.30 tot 7.30 uur heeft ze acht dagen vrij, waarin ze alle sociale activiteiten plant. Is dat wisselen qua ritme niet lastig? “Daar heb ik nooit moeite mee”, zegt ze stellig. “Had ik ook nooit last van”, vult Harry eensgezind aan; hij reed internationaal ook 's nachts. “Net als zij, ben ik een nachtmens.”

Wat de nacht brengt

36 jaar geleden koos Yvonne voor nachtdiensten. “Omdat ik toen op hoog niveau handbalwedstrijden floot. Dat was niet te combineren

Bovendien heb je juist dan tijd voor een praatje. Voor bewoners, zoals Harry, ben je een stabiele factor. En soms voor familie, als ze bijvoorbeeld waken bij een terminale bewoner.”

Tussen die late en vroege ronde met vaste cliënten houdt ze de wacht. “Tablet mee, er hangt een tv in onze kamer, ik ruim wat op of deel zorgmateriaal rond”, legt ze uit hoe zo'n nachtdienst eruitziet. “Of ik doe mijn e-learning. En als een alarm afgaat, dan ga ik eropaf. Dan komt het ook aan op vindingrijkheid en invoelen wat iemand nodig heeft. Zo was een